

TURČIN / STUDIJA ZA BITKU NA VUČJEM DOLU

PIETAR LUBARDĀ

SLOBODA I SVEST

Prokleta avlja čije bi ona odzvanjala u najednom, iskrnu u svesti, ogromnim zidom ljudima da je negde u pomute boravak likcije kovima od sivog Svetog Gori ili bilo gde u joj su predani, pomute rikamena zaklanja provinciji. Tada bi ona bila svet izvan njih obična hapsana. Ovakvo ona bez vidnog razloga, nečuj i ljudi u njoj je prokleta jer se nalazi na ose te se sužnjima tek kad rubu svakovrsnih uživanja, ih neka unutrašnja vatra gospodstva i moći.) obuzme da se približe tom Ljudi u Prokletoj avlji stvno potajno progoni iz svetu i da saznaju nešto o naviknu se na svoj svakojemu. Inače, oni su u avdnevní život i on im po lji lično slobodni, jednaki stanje snošljiv utoliko više i pred čuvarama reda i žaako osećaju prisustvo druga kona, svi sužnji, svi dove deni tu iz nepoznatih raz prema kojima su izgubili i loga da odleže svoj rok. ono malo straha što su ga Medju sužnjima, pak, po na početku imali. Tada ne stje rangovi i kategorije; maju vremena da misle na pojedine grupe se odvajaju, ono što se dogadja izvan deli od tih zidova.

jer ono zajednicko u njima zidova. Ali kad se povuku, pobeduju časove samoće i kad sami pred sobom ne strašni misli koje ih oku kriju ono što ih iznutra osećaju kao zidove ili kao piraju kad shvate da ta podgara na misao, oni, posloboda koju imaju nije novo, po ko zna koji put, ona prava, koju žele, tamo shvate da su tu, u Prokleti zidova. Proklete avlje. toj avlji, medju zidovima. Oni se pribiju jedni uz da su sužnji. Najgore im druge zakopčavajući tako pada osećanje da su eto, svoj krug da ne budu sami polovični u svojoj slobodi: sa mislima, uvek u težnji imaju sve što im je po da ljudima sa kojima se trebno da im trenutno pri druže povere ono što hoće čini zadovoljstvo, da ih ob i što žele ne povređujući mane u saznavanju sreće, im intimna naslućivanja. ali u krv su im se neizbrisivo ucrtili sivi zidovi

(Nije slučajno što Prokleta avlja postoji nasred od maltera i kamena koji Carigrada („O Stambole, zaklanaju sve njihove hozemaljsko veselje!“). Druktizante. I ti zidovi se ukažu

PETAR MILOSAV LJIVEVIĆ

FLORIKA ŠTEFAN

JA TREĆA

Saši

S levog boka izlazi jedna žena iz mene
s desnog druga žena iz mene
sa usana treća ide tebi u susret
Gde su vam ruke i noge
pitam prvu i drugu
gde su vam glave zaspale
sa trulim rečima i umorima
Sklonite mi se s puta
ako vas noge nose do prvog ugla
ako vam prolaznici ne pljunu u lice
Ja idem treća sa pronadjenim korakom
i uspravnim hodom
Ja idem treća sa novim suncem u venama
Ja idem treća produžena nad celim gradom
i u malim rečima prolaznika
prepoznam tvoj glas kao jutro
Ja idem treća
i sa sobom nosim dva groba
i sebe udruženu s tobom

SA OVE STRANE LICA

Na putu smo da sagledamo naše lice iznutra
gde nijedna maska ne počiva
u obliku tuge

Na putu smo da otkrijemo tajne izvora suza
što bi htelo da daju sjaj danu

Tek s ove strane lica

vidimo trulo cveće i laži

i smeh udešen za vilice

i susrete s ljudima

Tu smo neusiljen sjaj

i gola reč bez šminke

tu smo ljubav bez laži

i tek s ove strane lica

treperimo u pravoj boji

gde ni jedan drvoređ ne ostavlja

svoju senku

ni ljudi tragove cokula

i mržnje

Tek s ove strane lica

niko ne vreba naše korake

po gradu

i niko se ne zagleda s ledja

u naše reči i ruke

Spavajte mirno gradjani

mi smo s ove strane lica

dah uz dah

oči u oči sa samim sobom

i naša se ljubav ne može ni ručavati

ni pitи uz čašicu razgovora

ni na izlete ne možete ići s njom

Tek s ove strane lica

vidimo vam pravo lice

izobličeno od tudižih života

od kupovanih i prodavanih reči

A mi smo dah uz dah

oči u oči sa samim sobom

pred svetom